

začetka bilo je še vse surovo, bile so le gole deščice in te nepravilne, a začetek je bil storjen, iznajdene reči spolnjevati, pa za umnega človeka ni težko. Tako je tudi g. Dzierzon vedno napredoval ter kmalu izdal knjižico s kratkim podukom, kako se lahko spremeni stari panj v novega s premakljivimi satniki. Da je potem v spoznanji čebelne narave in čebelnega delovanja s svojim opazovanjem vedno bolj napredoval ter postal res buditelj in nčenik vsem čebelarjem, je lahko umljivo in menda našim čebelarjem sploh znano. Javno čebelarenje tega mojstra od l. 1835. do letos, toraj petdesetletnica se je to leto pri 30. občnem zboru preslavljal.

In res toliko obiskovalcev pri občnih zborovanjih še ni bilo kmalu, kakor letos. Uže na predvečer, 8. septembra namreč, je bila velika dvorana tako prenapolnjena, da kateri so zadnji došli, prostora in sedeža niso nikjer več dobili. Da so razni govorniki mojstra zlatomašnika, recimo tudi (če smemo) zlatočebelarja, iz raznih ozirov izvrstno povikševali in preslavljali, kaj hočem to dalje in obširneje popisovati, umé se tako samo po sebi. Ozmimo se raje na razstavo čebelarskega orodja in raznih čebelarskih izdelkov in pridelkov.

a) Kar se tiče razstave živih čebel, bile so zastopana vsa razna in znana čebelna plemena: nemško, kranjsko, laško, egipčansko, cipriško itd., le neke azijske čebele, ki je pa bolj mušicam kakor čebelam podobna, letos nisem zapazil; saj prvi dan je ni bilo, pozneje pa te razstave nisem več pregledoval. Popisovanje teh raznih plemen menda mi čebelarji radi prizanesajo, toraj ga tudi opustim, ker vem, da vsakemu kolikaj bolj izvedenemu čebelarju so danes razna plemena znana. Tudi panjev posebej ne bom popisoval, le toliko bodi rečeno, da skoraj vsak razstavljevalec je svojega imel, čeravno so bili vsi razni panji po enem pravilu, na isti podlagi večinoma izdelani, ločili so se le v ne bistvenih spremenih, in po obliki, kar so uže bili, ležaki ali stojaki.

b) Poglejmo sedaj malo razstavo čebelarskega orodja. Razstavljeno je bilo v velikem, pokritem prostoru tik zborovalne hiše. A vsega naštevati od prvega do zadnjega konca bi mi zopet ne bilo mogoče zaradi prevelike množine, toraj naj tudi tú le nekoliko sploh poročam.

(Dalje prihodnjič.)

Razglas

kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih juncev muriškega rodu v Rudolfovem (Novem-mestu) na Dolenjskem.

C. k. kmetijska družba kranjska bode 3. oktobra t. l. dopoldne ob 9. uri v Rudolfovem 6 plemenskih juncev muriškega plemena prodajala.

Ti junci se bodo postavili posamezno na prodaj za polovico tiste cene, za katero jih družba kmetijska kupi, in se vsak prodá tistemu, kdor največ za-nj dá proti temu, da ga 1) koj plača in 2) se s pismom zaveže, ga najmanj dve leti za pleme obdržati, zato se k tej dražbi pripuščajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 19. septembra.

Šolske stvari.

Društvo „Narodna šola“

(Konec.)

Potem je vprašal eden zborovalcev, je li odbor prosil hranilnico kranjsko za podporo, na kar je predsednik Stegnar odgovoril, da se je prošnja vložila, a da je bila brezvspešna. „Narodna šola“ ni niti odgovora dobila. Sklenilo se je potem, da se hranilnica več ne prosi za podporo.

Na to pričela se je precej dolga debata o kariranih računih, katere je ministerstvo za naprej prepovedalo. Nasvetovalo se je, da bi se omislile računicе jednorižne, naposled pa se je prepustilo odboru, da ukrene, kakor se mu bode prikladno zdelo.

Za pregledovalce računov izvolijo se per acclamationem gg. Gabršek, Žvagen in Javoršek s tem dodatkom, da imajo ta posel opravljati do bodočega občnega zbora.

Ko je potem prišla na vrsto volitev predsednika in odbornikov, bili so vsi odborniki v tem edini, da skoro vse, večinoma hlapčevsko delo, ki ga prouzučuje razpošiljanje mnogovrstnega šolskega blaga, opravlja izključno le gospod predsednik sam, kateremu je nekaterekrat marljivo pomagal g. H. Podkrajšek, kateremu se izreče tudi zahvala. Odborniki so z mnogim drugim poslom preobloženi, deloma izven Ljubljane stanujoči, da ne utegnejo in ne morejo pomagati.

Z ozirom na to se po živahni debati sklene, da se g. predsedniku dá na razpolaganje 100 gold. za „poselska opravila“, da mu ne bode treba vknjiževati vseh krajcarskih izdatkov in da si privzame pomagača za mnoga mehanična opravila, kateremu določi iz te svote po svoji previdnosti nagrado.

Predsednikom bil je per acclamationem zopet izbran g. Srečko Stegnar, isto tako tudi vsi dosedanji odborniki gg.: Praprotnik Andrej, Močnik Matej, Borštnik Ivan, Govekar Fran, Podkrajšek Henrik, Praprotnik Fr., Tomšič Ivan, Žumer Andrej.

Potem zaključilo se je zborovanje, ko je trajalo poltretjo uro. Društvo sme s svojim delovanjem v preteklem letu biti popolnem zadovoljno, Bog bi dal, da bi tudi prihodnje leto bilo vsaj enako uspešno. Rodoljubom po vseh slovenskih pokrajinah polagamo prav toplo na srce, da po svojih močéh podpirajo „Narodno šolo“ in jo priporočajo v krogih svojih znancev in prijateljev.

Vdovsko učiteljsko društvo

zborovalo je v mestni dvorani v četrtek v 10. dan t. m. Navzočnih bilo je 18 članov. Predsedoval je g. prošt dr. Anton Jarc, ki je pozdravil navzoče in naglašal ugodno društveno stanje, in to po vsej pravici, kajti „Vdovsko učiteljsko društvo“ je v srečnem položaji, da njegovo premoženje vsako leto narašča za najmanj 800 gold.

Med dohodki nahajamo: Gotovine v blagajnici 250 gold. 16 kr., letnina in vstopnina društvenikov 451 gld., obresti od obligacij 1764 gold. 10 kr., obresti od izposojenih kapitalov 9 gold. 50 kr., akcija banke „Slovenije“ 7 gold., iz hranilnice vzetih 160 gold., skupaj 2641 gold. 76 kr. in obligacije za 500 gold. — Stroškov bilo je 2481 gold. 81 kr., izmed katerih se je vdovam in sirotam dalo podpore 1407 gold. 13 kr., 4 učiteljem pa skupaj 100 gold. Društvo ima sedaj 44.883 gold. 21 kr. premoženja, namreč: obligacij za 42.950 gold., v